

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L. D.**, bývajúcej v B., proti žalovanému **Krajskému súdu v Bratislave**, Záhradnícka č. 10, o ochranu osobnosti a iné, vedenej na Okresnom súde Bratislava I, Záhradnícka č. 10 pod sp. zn. 8 C 68/2008, o návrhu žalobkyne na prikázanie veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 14 Co 51/2011 z dôvodu vhodnosti rozhodol

t a k t o :

Návrhu na prikázanie veci vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 14 Co 51/2011 ktorémukoľvek inému krajskému súdu sa **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave predložil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu žalobkyne na prikázanie veci podľa § 12 ods. 2 O.s.p. z dôvodu vhodnosti, inému „vyššiemu súdu“ mimo pôsobnosť Krajského súdu v Bratislave. Žalobkyňa vhodnosť navrhovaného opatrenia vyvodzovala zo skutočnosti, že o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa má rozhodnúť Krajský súd v Bratislave, teda štrukturálne a mocensky nadriadený Okresnému súdu Bratislava I. Žiadala, aby o odvolaní rozhodol iný „vyšší súd“, kde by nemohol Krajský súd v Bratislave jednať z pozície sily a nadržanosti. V opačnom prípade by sa jednalo o stret záujmov a nebola by zaručená nezávislosť, nestrannosť a objektívnosť konania.

Žalovaný rozhodnutie o návrhu žalobkyne ponechal na konajúci súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 12 ods. 3 O.s.p. vec prejednal a rozhodol, že návrhu na prikázanie veci inému krajskému súdu sa nevyhovuje.

V zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Citované ustanovenie umožňuje, ak je to vhodné, aby vec prejednal iný súd toho istého stupňa, v danej veci iný krajský súd, pretože musí byť zachovaná vecná príslušnosť konania. Z navrhovaného opatrenia žalobkyňou (vec prikázať „vyššiemu súdu“) možno vzhľadom na dikciu ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. uvažovať len o inom krajskom súde.

Vo všeobecnosti však platí, že prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne garantovanej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti občianskeho súdneho konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môže mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu, či finančnú. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie výnimočný charakter. Za takýto nemožno považovať subjektívny pocit účastníka konania, že príslušný súd nebude rozhodovať nezávisle, nestranne a objektívne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto považoval návrh žalobkyne na prikázanie veci a ňou uvádzané dôvody subjektívneho charakteru za neprijateľné. Akceptáciou takéhoto návrhu by došlo k negovaniu procesných ustanovení zákona, upravujúcich vecnú a miestnu príslušnosť súdov.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu žalobkyne na prikázanie veci v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p. nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. februára 2011

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková